

Papegài (steht uf).

I ga—gang . . .

Herr Tannezapfe.

Nitt, vor eb er mir die G'schichte verzählt hat.

Papegài.

Was fir e G'schi—G'schi—G'schichte?

Herr Tannezapfe.

Ah ça, er stosst glaüb a jetz?

Marie.

Das kunnt üs em Mage (lislig züem Papegài) fahre-n-ab
(Se kunnt fire rechts).

Papegài (steht uf).

Güe—güetnacht . . .

Herr Tannezapfe (macht 'n z'bliwe).

Nur noch e wenig . . . das alles ist nitt recht klar
(züem Marie) gib mr mine Brille . . .

Marie (verwirrt).

Ihre Brille . . . i ha se verlegt . . . i weiss nitt, wo
se sin . . .

Herr Tannezapfe.

Ich will se scho finde . . . Zind mr . . .

Marie.

Ich soll . . .

Herr Tannezapfe.

Hör'sch mi oder nitt? . . .

Marie.

Jo, Herr (lislig züem Papegài) mache-n-ass Ihr furt
kämme, sunscht bi-n-i verlore (se geht in d'Mittle).

G'sang (Hinter em Münster).

Mitnander.

Herr Tannezapfe.

Ich will's jetz wisse!
's liege, das nutzt nit meh,
Nur e schlecht G'wisse
Thüet widersteh.

Marie.

Er will's jetz wisse!
Drum will ich mit 'm geh,
Ass er mi G'wisse
Gläübt wiss wie Schnee.

Papegai.

Er will's jetz wisse!
's liege, das nutzt nit meh,
Ich, uf mi G'wisse,
Blib nitt do steh.

(s Marie nimmt 's Liecht un geht mit em Herr Tannezapfe
üse dur d'zweite Thüre links. 's isch ganz Nacht uf em
Theater.)

XII. Uftritt.

Papegài, derno Gager un Schlüch.

Papegài.

Kunnsch mo—orn dure, ass ich do wart . . . wo
isch d'Thüre? (Er geht mit vorg'streckte Hand links, vor
em Tisch verbi.)

Gager (kunnt züe sim Cabinet üse).

Ich gieng jetz gern emol ab (er sieht im Dunkle e
Kämifeger, fir sich) wer isch das? nun-de-bib! 's isch